

*Trích Vọng Cổ - BAN TÀI TỬ, 1938*

# VÌ TIỀN LỖI ĐẠO

*(Vọng cổ nhịp 8)*

1. Vẳng vẳng tiếng chuông chùa, vọng công phu nó xa đưa của đoàn sư dải.
2. Ba tiếng chuông ngân vọng chuông thức tỉnh dường như khêu gợi mỗi bi tình trên cõi trần ai.
3. Chớ có để đa mang làm chi khối tương tư hoảng vai mệt xát rồi phải nặng dạ đau lòng
4. Tôi tưởng ai mà 5 canh mơ màng trần trọc chỉ nghe vọng thê lương buồn thảm của đoàn để khêu gợi bên cánh đồng
5. Chẳng chấp mỗi tơ duyên tôi biết cùng ai đâu hầu có giải tỏ mỗi duyên phần.
6. Mây hồng một giải xa xa kìa đoàn chim xao xát nghe tiếng chích chiu nhìn bóng cây coi dường như khêu gợi mỗi bận chung tình, mà bày ra lắm cảnh thê lương.
7. Em ôi ! em có nhớ những hồi nào, suốt cả đêm trường đôi đứa ta đồng cùng nhau nhìn đèn trăng quạt gió.
8. Ở dưới cội tùng tàng che bao phủ tôi còn vẫn nghe em thỏ thẻ rằng thân em như dây các đàng hỉ nường nhờ nơi lượng cả của tôi đây bao bọc giữ em
9. Đến nay em ham làm chi cái đồng tiền tài em phụ duyên thừa dứt tình xưa đành để cho tôi suốt cả đời phải mang lấy câu tuyệt vô hy vọng

*Trích Vọng Cổ - BAN TÀI TỬ, 1938*

# VÌ TIỀN LỖI ĐẠO

*(Vọng cổ nhịp 8)*

10. Có lý đâu em đành nhẫn tâm đưa tôi vào nơi chốn bể sâu  
dực thăm đành cam nhận chiếc thuyền tình đành để cho tôi  
phải chịu đắm chìm nơi giữa giòng sông.
11. Em tua nhớ lại rằng coi tôi đã dày công cùng em hằng  
chia sang sốt ngọt bùi mà rốt cuộc rồi thì không có mong  
chỉặng sum vầy.
12. Tôi không rõ tấm lòng của em là sắt đá hay là xương  
thịt như người mà em ở chỉ cái dạ bạc tâm rồi lại bài ra  
chỉ thói bạc tình.
13. Em ơi đời là trường học khó nếu như ta muốn ở đời thì  
phải chịu khổ cùng đời mà tốt hơn ta chịu khổ thân hơn  
là khổ tâm.
14. Nếu như tôi đây và cái kết quả của đôi ta xảy ra làm  
vầy thì đâu có đem hết cả tinh thần trí nảo mà giao trọn  
lại cho con bạn tình chung
15. Em ôi phải suy cho kỹ phải nghĩ cho cùng chỗ nên lầm  
tưởng mà trọng lấy 2 chữ tiền tài
16. Phú quý như vắn mây trước gió sang hèn như hằng nga khi  
mờ khi tỏ khi khuyết khi tròn em ôi nghĩ lại coi có phải  
cái đời là tạm còn của là chung của chúng ta đây chăng.

*Trích Vọng Cổ - BAN TÀI TỬ, 1938*

# VÌ TIỀN LỖI ĐẠO

*(Vọng cổ nhịp 8)*

17. Thôi kể từ đây tôi quá giang quan sang thiên lý lộ  
trường đồ hầu có xa lánh cái gánh nợ chung tình này để  
cho ai kia vui đạo với xướng tùy:
18. Chớ có để đa mang làm chi cái dạ tình mà nó làm cho tôi  
đây càng thêm mệt trí với nhiều nỗi quá khổ tâm.
19. Đêm năm canh mà tiếng của ai ru con xa đưa thê thảm  
vọng buồn dường như kêu gọi tấm lòng này
20. Ngoài hiên tôi đây nghĩ tình ngấm cảnh ngó lên phương  
trời con thỏ đã ngậm sương đi rồi mà sao tôi vẫn còn  
phải mang nặng cái cảnh quá thê lương.

*(Trích nguyên văn, giữ nguyên lối morat từ bản gốc)*